

prorokoval Jastrebov; paša mi noče dati priporočilnega pisma, niti »bajrundu«. To so prvi sadovi tistih priporočil »nach Thunlichkeit«. Jutri dobim tako priporočilo, in videl bodem, ali se bode dalo z njim potovati v sredino; ako bo samo prazen »Wisch«, potem moram opustiti potovanje po celi južni Macedoniji (Seres, Nevrokop, Kostur) in potovati v Bitolj, da dobim od tamošnjega paše tak »bajrundu« za ondotne pokrajine. Povprašam Jastrebova za svet in mu pokažem pismo. Oni visoki turški uradnik mi je svetoval, da bi dobil po našem poslaništvu v Carigradu pri Porti priporočilno pismo na vse turške vijaletе v Macedoniji, a to smatram le za nastavljeno past; jaz mislim, da bi se s takim »visokim« priporočilnim pismom zdel oblastvom sumen; povprašam Jastrebova. Turški uradnik se je informiral, kako mislim uravnati svoje preiskovanje, kaj pravzaprav preiskujem i. t. d.; s kratka: moj namen se mu je zdel nekoliko sumen. Žalostna dežela, v kateri se vidi znanstveno proučevanje in potovanje sumno!

(Konec prihodnjič.)



Spomin ob Savi.

Iu sanjam, sanjam v tiho noč
Ob valoviti Savi,
Kjer srečala sva se nekoč,
Razvnela se v ljubavi.

Čolniček moj odplaval je
Brez mene in brez vesla,
In kar je bilo moje vse,
Usoda je odnesla.

Odkar zagrebla sem jo tu,
Za me ni sreče prave.
In plakam, plakam v žalnem snu
Ob strugi šumne Save . . .

Vida.



Ob slovesu.

Za hrib se solnčece nagiblje,
En hip in se za vrh zaziblje;
K dekletu jaz grem tih in nem,
V slovo ji reči kaj ne vem.

Smehlja se v cvetju zemlja mlada,
Na njo večerna rosa pada;
Molče stojiva kraj vasi
In nama rosne so oči.

Milenko.

